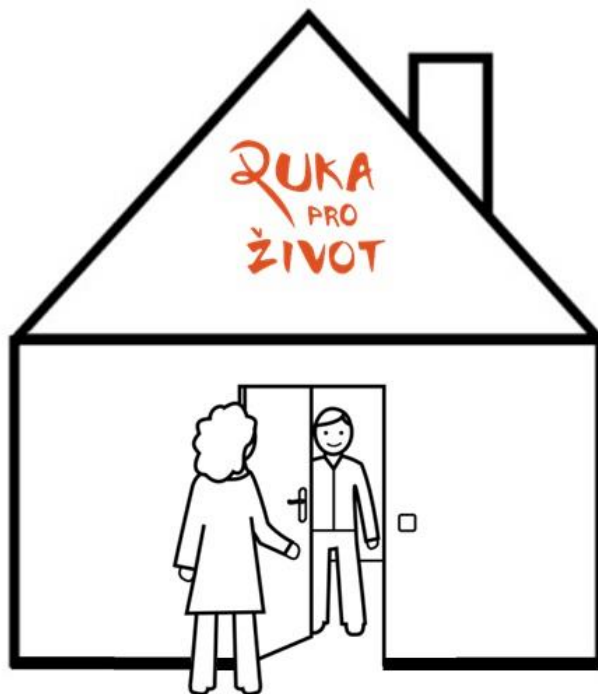

PŘIJĎTE MEZI NÁS

Informace pro zájemce o službu

Denní stacionář Litomyšl

Denní stacionář Litomyšl

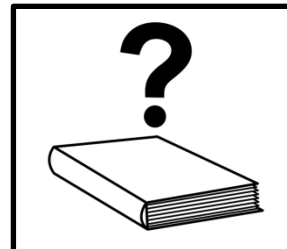
Ruka pro život o.p.s.
J. E. Purkyně 1126 a 1150, 571 01 Litomyšl
telefon: 461 312 412 nebo 739 963 625
e-mail: litomysl@rukaprozivot.cz

Ruka pro život o.p.s.

sídlo: Rajmonova 1199/4, 182 00 Praha 8 - Kobylisy
ředitelka: Mgr. Lenka Antonie Janišťinová
IČO: 27017699
číslo účtu: 1978381309/0800
telefon: 283 881 666 nebo 733 158 496
e-mail: info@rukaprozivot.cz
internetové stránky: www.rukaprozivot.cz

1. O čem bude tato knížka?

Tato knížka je pro lidi,
kteří chtějí chodit do Denního stacionáře Litomyšl.

Vysvětlí mi, co je to Denní stacionář.

Vysvětlí mi, co je třeba udělat, abych mohl do Denního stacionáře chodit.

Knížku si můžu přečíst, i když už chodím do Denního stacionáře dlouho
a chci si něco zopakovat.

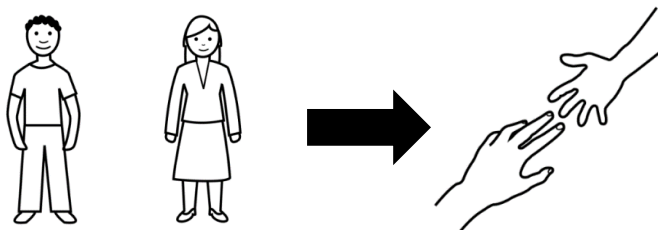
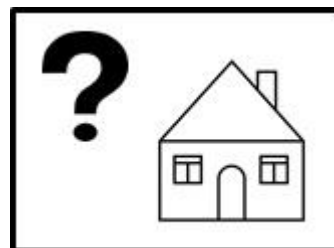
2. Co je Denní stacionář?

Denní stacionář je sociální služba.

Sociální služby jsou pro lidi,
kteří mají v životě nějaké problémy nebo nějaké postižení
a chtějí od někoho pomoci.

Sociální služby pomáhají lidem problémy vyřešit nebo je zmírnit.

Sociální služby pomáhají lidem žít lépe a spokojeněji.

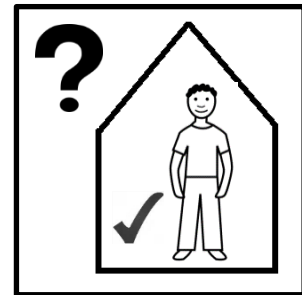

Denní stacionář je sociální služba pro lidi,
kteří potřebují s některými věcmi během dne pomoci,
a proto nemůžou přes den zůstat sami doma.

Denních stacionářů je hodně a každý je trochu jiný.

V této knížce se píše jen o Denním stacionáři Ruky pro život v Litomyšli.

3. Kdo může do Denního stacionáře chodit?

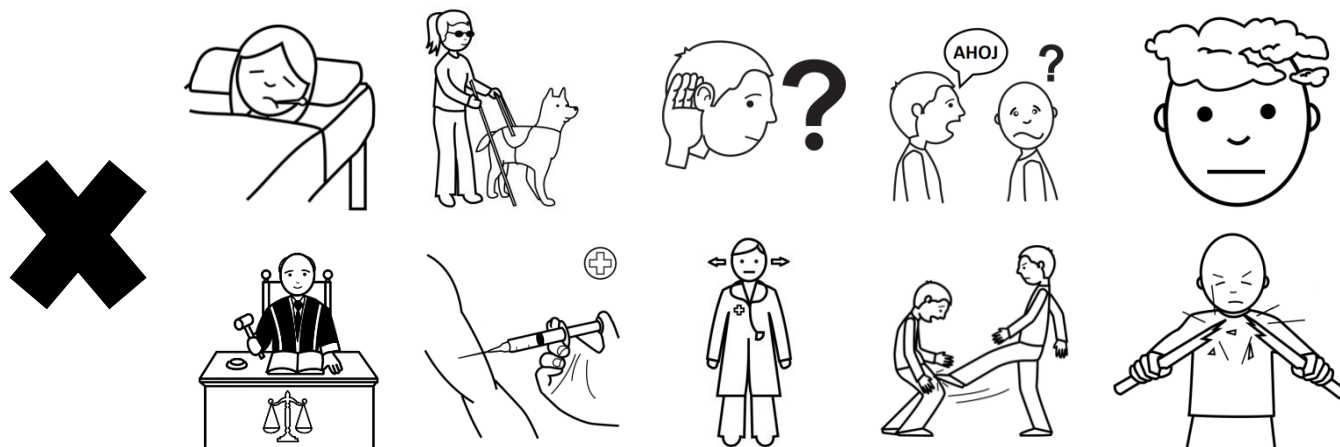

Do Denního stacionáře můžou chodit:

- **Lidé, kteří mají potíže v učení** (říká se tomu také mentální postižení) a lidé s poruchou autistického spektra (jednodušeji řečeno s autismem). Takovým lidem musí být alespoň 13 let.
- **Senioři a senioři se zdravotním postižením.** Senioři jsou lidé, kterým je více než 65 let.

Lidem, kteří chodí do Denního stacionáře, budeme říkat **uživatelé**, protože užívají sociální službu.

V jeden den může do Denního stacionáře chodit až 17 uživatelů.

Do Denního stacionáře nemůžou chodit lidé

- kteří mají nějakou nakažlivou nemoc
- kteří nevidí nebo neslyší
- kteří nerozumí českému jazyku
- kteří mají vážnou duševní nemoc
- kterým soud nařídil ochrannou léčbu
- kteří celý den potřebují pomoc zdravotní sestry
- kterým lékař docházení do Denního stacionáře nedoporučí
- kteří ubližují nebo nadávají jiným lidem nebo schválně rozbíjí věci.

Abych mohl do Denního stacionáře chodit, tak musím mít nějaký cíl. To znamená, že se musím chtít něco naučit, v něčem se zlepšit nebo nějak změnit můj život k lepšímu.

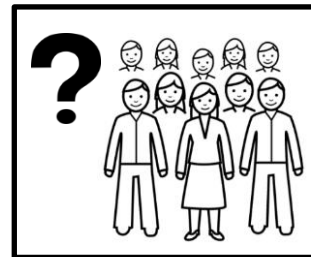
Můj cíl musí být podobný cílům Denního stacionáře.

Denní stacionář má takové cíle:

- Aby uživatelé byli co nejsamostatnější při jídle, při koupání, při oblékání, při uklízení a podobně.
- Aby uživatelé dokázali co nejlépe číst, psát, počítat a pamatovat si věci.
- Aby uživatelé rozuměli světu.
- Aby se uživatelé dokázali domluvit s ostatními.
- Aby se uživatelé uměli starat o své zdraví.
- Aby se uživatelé cítili v pohodě.
- Aby uživatelé měli větší šanci najít si placenou práci.
- Aby se uživatelé mohli co nejčastěji setkávat s rodinou, přáteli a lidmi z okolí a aby spolu dobře vycházeli.
- Aby uživatelé uměli využívat běžné služby.
To znamená například nakoupit jídlo v obchodě, poslat dopis poštou, půjčit si knížku v knihovně nebo jezdit autobusem.
- Aby si uživatelé uměli vyřizovat své osobní záležitosti.
To znamená například umět si hledat práci nebo se objednat k lékaři.
- Aby se i lidé, kteří nikdy nebyli v Denním stacionáři, dozvěděli, co uživatelé umí a v čem jsou dobří.

4. Kdo v Denním stacionáři pracuje?

Celý den jsou v Denním stacionáři i lidé, kteří uživatelům pomáhají, když to potřebují. Budeme jim říkat pracovníci, protože v Denním stacionáři pracují.

Pracovníci uživatelům nabízí smysluplné vyplnění volného času, vedou je k co největší samostatnosti a pomáhají jim se zapojením do společnosti.

Pracovníci pomáhají uživatelům splnit jejich cíle.

Pracovníci se k uživatelům chovají podle těchto zásad:

- Pracovníci berou každého uživatele takového, jaký je.
- Pracovníci se co nejvíce řídí tím, co si uživatelé přejí a nepřejí.
- Pracovníky nejvíc zajímá, v čem jsou uživatelé dobří a v tom je také podporují.
- Pracovníci využívají všechny možnosti, jak uživatele podpořit.
- Pracovníci zapojují uživatele do vymýšlení programu a do péče o Denní stacionář.
- Pracovníci podporují nezávislost uživatelů.
- Pracovníci pořád přemýšlejí, co nového by mohli s uživateli dělat.
- Pracovníci přizpůsobují službu podle toho, co uživatelé potřebují.

Jeden z pracovníků bude můj **klíčový pracovník**. Klíčový pracovník se mnou bude plánovat, co budu v Denním stacionáři dělat, a pomůže mi řešit mé osobní záležitosti, přání a trápení.

Jeden z pracovníků je zároveň vedoucí Denního stacionáře. Vedoucí dohlíží na ostatní pracovníky a pomáhá jim.

Někdy přijedou na návštěvu pracovníci z jiných Denních stacionářů.

5. Kde je Denní stacionář?

Denní stacionář sídlí v Litomyšli ve dvou velkých domech.

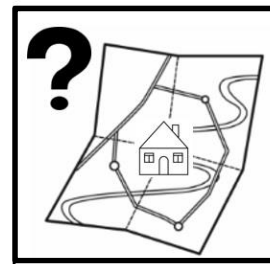
Kousek od domů je nemocnice a autobusové nádraží.

Domy jsou v ulici J. E. Purkyně.

Denní stacionář je rozdělený na dvě části.

Jedna část je v přízemí žlutého domu a je na ní číslo 1150.

Druhá část je v přízemí zeleného domu a je na ní číslo 1126.

6. Jak to v Denním stacionáři vypadá?

V zelené části jsou tři velké místnosti.

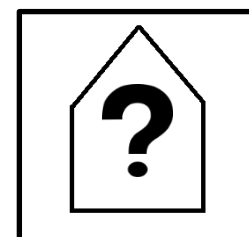
Těm třem místnostem říkáme dílny, protože se v nich dá dělat spousta věcí.

V každé dílně to vypadá trochu jinak a dělají se tam jiné věci.

Ve dvou dílnách jsou stoly, židle, spousta her a pomůcek na tvoření a malování.

Ve třetí dílně je malá kuchyň, stolky a místo na odpočívání.

V zelené části jsou ještě záchody, koupelny, kuchyň a jídelna.

Ve žluté části je jedna malá dílna a dvě místnosti na odpočívání.

V dílně je stůl, židle a spousta pomůcek na procvičování paměti, tvoření a podobně.

V jedné místnosti na odpočívání jsou křesla a pohovka.

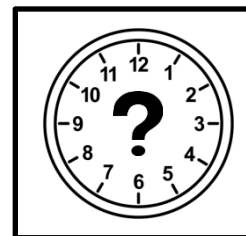
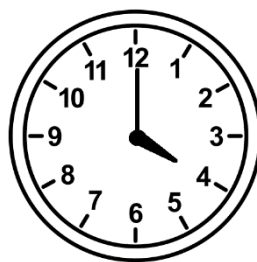
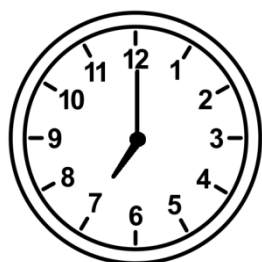
V druhé místnosti na odpočívání je polohovací postel.

Ve žluté části jsou ještě záchody, koupelna, kuchyň, velká jídelna a kancelář vedoucí.

V Denním stacionáři mohou být i lidé na vozíčku a lidé, kterým se špatně chodí.

7. Kdy můžu do Denního stacionáře chodit?

Denní stacionář má otevřeno od pondělí do pátku,
od sedmi ráno do čtyř hodin odpoledne.

O víkendu a o svátcích (třeba o Vánocích) je Denní stacionář zavřený.
V době školních prázdnin je Denní stacionář otevřený.

Do Denního stacionáře můžu chodit každý den.

Můžu si ale vybrat, že budu pravidelně chodit jen některé dny,
třeba jen každé pondělí a středu.

To záleží na mně a na tom, jestli je v Denním stacionáři v tyto dny místo.

Můžu si také vybrat, v kolik hodin chci do Denního stacionáře přijít
a v kolik hodin chci odejít.

8. Co můžu v Denním stacionáři dělat?

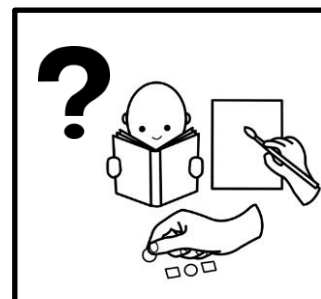
V Denním stacionáři můžu dělat spoustu věcí.

Mezi činnostmi jsou přestávky na jídlo.

Kolem desáté hodiny dopoledne je svačina.

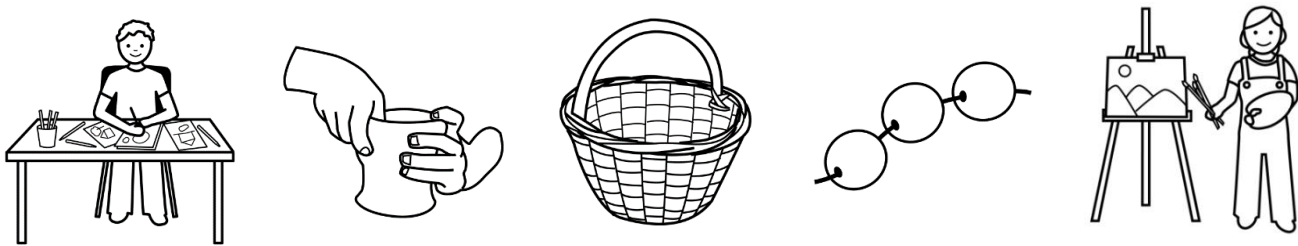
Kolem dvanácté hodiny je oběd.

A kolem druhé hodiny odpoledne je další svačina.

Nejvíce času budu trávit v dílně, která mi vyhovuje.

To znamená v dílně, ve které se dělají věci,
které mě nejvíce baví nebo mi jdou nejlíp.

V dílnách můžu vyrábět různé věci, třeba:

- květináče z keramické hlíny,
- ozdoby z látek a korálků,
- přáníčka z papíru,
- pletené košíky.

V dílnách si můžu také kreslit a malovat.

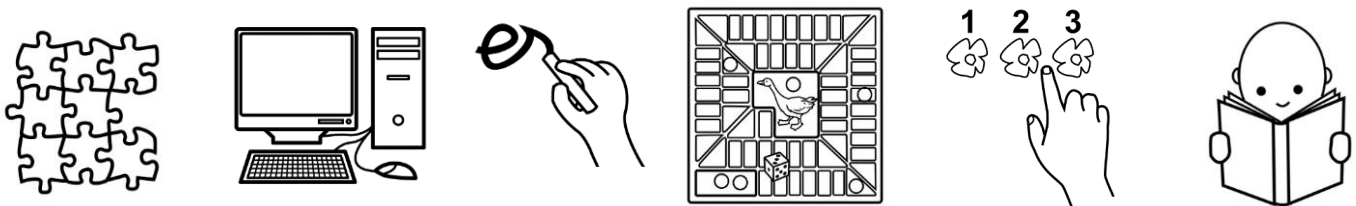
Výrobky a obrázky pak Ruka pro život prodává.

Za vydělané peníze nakupuje další pomůcky na tvoření a dárky pro uživatele k narozeninám nebo k Vánocům.

Občas také přispívá na akce pro uživatele, třeba zaplatí lístky na výstavu.

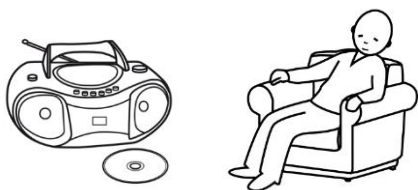
Když budu chtít, tak si můžu něco koupit a odnést si to domů.

Cenu výrobku si domluvím s pracovníky.

V dílnách si můžu procvičovat paměť, čtení, psaní, počítání a práci s počítačem.

V dílnách můžu hrát s ostatními různé hry nebo si můžu třeba skládat puzzle.

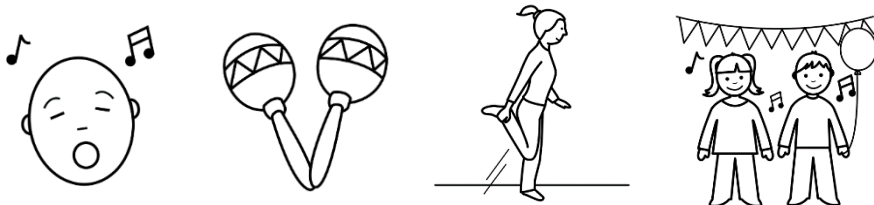
V Denním stacionáři můžu také odpočívat.

Třeba můžu jen tak sedět a poslouchat písničky.

V kuchyni se můžu učit vařit a starat se o domácnost.

Také se zde budu učit být při jídle samostatný.

V Denním stacionáři můžu také zpívat, hrát na hudební nástroje a cvičit.

V Denním stacionáři můžu také oslavit své narozeniny.

Občas se v Denním stacionáři pořádají i velké oslavy.

Velké oslavy se pořádají třeba na Vánoce, na Velikonoce nebo na Masopust.

Na velké oslavy můžu pozvat i svojí rodinu nebo kamarády.

S Denním stacionářem můžu chodit i ven na různé akce.

Můžu jít třeba na procházku do přírody, na výstavu, do knihovny, na bowling nebo do bazénu.

Pracovníci mi vždy ukážou a poradí, jak se co dělá.

Když si nebudu vědět s něčím rady, tak mi pracovníci pomůžou.

9. Co budu v Denním stacionáři jíst?

V Denním stacionáři se svačí a obědvá.

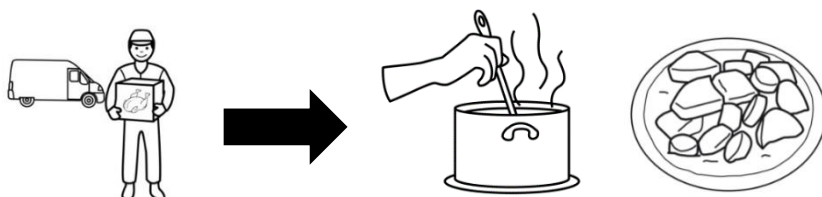
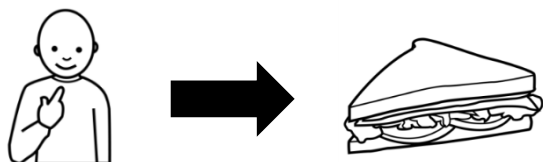
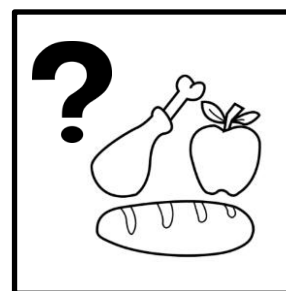
Svačinu si budu nosit z domova.

Oběd si můžu také donést z domova.

Nebo mi může oběd dovézt firma.

Oběd od firmy si můžu vybrat z jídelníčku.

V jídelníčku je každý den na výběr několik jídel.

Přijďte mezi nás – Informace pro zájemce o službu Denní stacionář Litomyšl

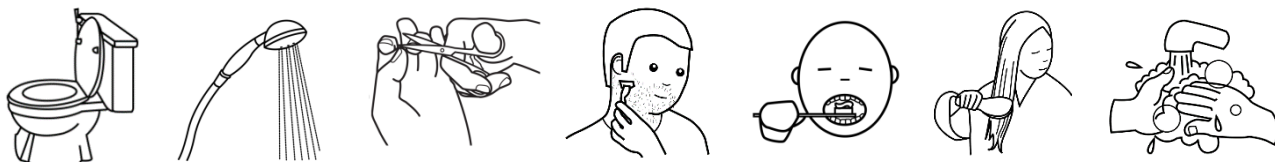
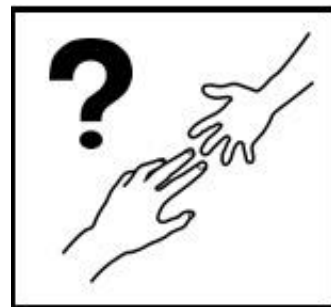
Platí od 1. února 2020

Stránka 9 z 13

10. S čím mi pracovníci pomůžou?

Pracovníci mi budou pomáhat, jen když to budu chtít nebo když budu pomoc potřebovat.

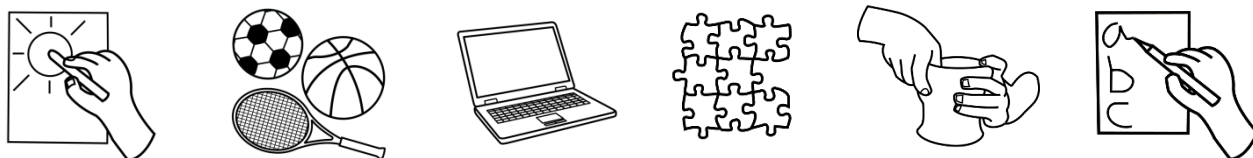
Pracovníci mi můžou pomáhat:

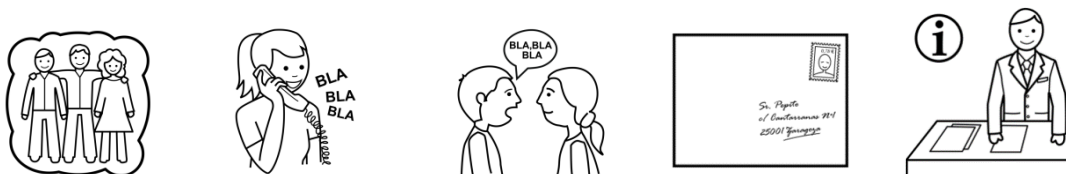
- s hygienou
(to znamená s mytím rukou, čištěním zubů, holením, koupáním, česáním, stříháním nehtů a chozením na záchod)

- se stravováním
(to znamená s vařením čaje, výběrem jídla, krájením, nabíráním jídla příborem, ohříváním, umýváním nádobí a podobně)

- s trávením času na dílně a venku
(to znamená, že se mnou můžou pracovníci vyrábět různé věci, hrát hry, sportovat, pracovat na počítači, procvičovat psaní a podobně)

- s osobními záležitostmi
(to znamená třeba se vztahy s jinými lidmi, s hledáním práce a podobně)

Může se stát, že budu mít nějaké problémy nebo přání, se kterými mi pracovníci nebudou umět pomoci. Pracovníci mi ale vždy poradí, kde jinde mi s tím pomůžou. Například mi poví, jakou jinou sociální službu můžu využít.

11. Kolik peněz stojí Denní stacionář?

V Denním stacionáři se platí za oběd dovezený firmou a za pomoc pracovníků.

Za oběd dovezený firmou, to znamená za polévku a hlavní jídlo, budu platit 67 korun.

Za pomoc pracovníků platí každý uživatel jinou částku, podle toho, kolik pomoci potřebuje a na kolik hodin denně do Denního stacionáře chodí.

Pomoc pracovníků stojí 90 korun za hodinu.

To například znamená, že když mi pracovník pomáhá hodinu vařit, tak to stojí 90 korun.

Když mi pracovník pomáhá vařit jen půl hodiny, tak to stojí 45 korun.

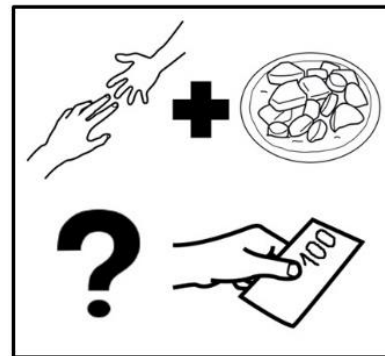
Když nás bude s jedním pracovníkem vařit více dohromady, tak pomoc pracovníka bude stát každého 60 korun za hodinu.

Na začátku každého měsíce dostanu fakturu.

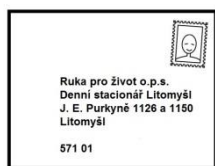
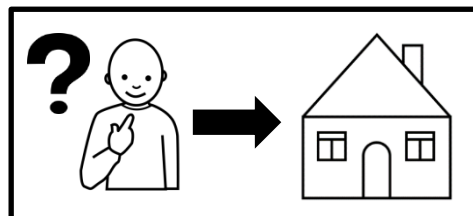
Faktura je papír, na kterém je napsáno,

kolik peněz mám zaplatit a do kdy je mám zaplatit.

Platím za obědy, které jsem si objednal minulý měsíc, a za pomoc od pracovníků v minulém měsíci.

12. Co je třeba udělat, abych mohl chodit do Denního stacionáře?

Nejdříve musím do Denního stacionáře zavolat, napsat nebo přijít. Telefon, e-mail a adresu najdu na první stránce.

Potom si se mnou vedoucí domluví schůzku. Schůzka se bude konat v Denním stacionáři. Na schůzku můžu přijít s doprovodem, třeba s někým z mojí rodiny. Pokud mám opatrovníka, tak musí jít na schůzku se mnou. Pokud mi ještě nebylo 18 let, tak se mnou musí jít máma nebo táta.

Vedoucí mi ukáže, jak to v Denním stacionáři vypadá a co se v něm dělá. Vedoucí mi představí ostatní pracovníky i uživatele.

Vedoucí mi poví všechno o Denním stacionáři. Vedoucí mi také vysvětlí pravidla Denního stacionáře. Těm pravidlům se říká Řád programu Denní stacionář.

Potom se mě vedoucí bude ptát na spoustu věcí, aby zjistila, jestli je pro mě Denní stacionář vhodný a jestli do něj můžu chodit. Vedoucí se mě zeptá například:

- proč chci do Denního stacionáře chodit
- v které dny chci do Denního stacionáře chodit
- na kolik hodin denně chci do Denního stacionáře chodit
- s čím potřebuji pomáhat
- co mě baví
- jaká mám přání
- co se chci naučit.

Pokud vedoucí zjistí, že pro mě Denní stacionář není vhodný, tak mi pomůže najít jinou sociální službu.

Může se také stát, že v Denním stacionáři zrovna nebude místo. Můžu počkat, až v Denním stacionáři místo bude. Může to ale trvat dlouho, třeba několik měsíců.

Potom mi vedoucí spočítá, kolik budu za den v Denním stacionáři platit.

Abych mohl do Denního stacionáře chodit, tak musím podepsat smlouvu.

Smlouva je dohoda mezi mnou a Rukou pro život napsaná na papír.

Ve smlouvě bude napsané například:

- kdy budu chodit
- kolik mě to bude stát peněz
- jaký mám cíl.

Teď už vím všechno a pracovníci se na mě těší.

Místo pro moje poznámky a otázky:

Piktogramy použité v tomto dokumentu vytvořil Sergio Palao pro CATEDU (<http://catedu.es/arasaac/>)